

a világtörténelmi ügy volt valódi ügy. A *status quo* védelme olykor lehet józan választás. De ügynek nem ügy.

Adorno (és kisebb mértékben Horkheimer) folyamatosan hatott néhány kiváló ifjú gondolkodóra Németországban és azon kívül, a filozófiában egy olyan irányzat indult ki tőlük, amely nem volt sem pozitivista, sem heideggeriánus. De a Frankfurti Iskolának mint iskolának a feltámadása a hatvanas években jött el, amikor ismét fölmerült egy ügy vagy inkább több ügy. A hatvanas években találták ki a „Frankfurti Iskola” nevet, először Amerikában. Egy új nemzedék, amely torkig volt a pozitívizmussal, és viszolygott a konzervatív politikától, felfedezte a frankfurti intellektuelek írásait és az ellenállás bennük megtestesült szellemét. Ekkor jött el a Frankfurti Iskola feltámadásának ideje. A fiatal amerikaiak között Martin Jay játszotta a kulcsszerepet, amikor DIALECTICAL IMAGINATION-jében először mutatta meg a Frankfurti Iskola élettörténetét. Elvégezte a szükséges kutatást, elfeledett írásokat ásott elő, és azonosította az alanyt (hüpokeimenon), melynek történetét elmondta. Nosztalgia volt ebben a történetben, de ígéret is.

A Frankfurti Iskola feltámadásának ideje megint elmúlt, a történet megint történelemmé vált, akadémiai disszertációk tárgyává. Visszatérek hát előadásom kezdetéhez. Iskolák nincsenek többé. Ha valaki megpróbálna alapítani egyet, inkább nevetésesnek hatna. Én azonban a magam részéről – s talán nem csak én – *nem haraggal, hanem paradox nosztalgiával nézek vissza egy olyan világra, amelyben valami, amit már nem kívánunk magunknak, még lehetséges volt.*

Határ Győző

SETÉT ÜZELMEK

(a *Verskabaréból*)

elleneimnek imhol üzenem
 hogy rosszul üzemel az *üzelem*

nem is nézem hányan ki hol melyik:
 leperegnek rólam *üzelveik*

üzemzavar? sok vizet nem kavar
 házamtáján az *üzelemzavar*

mindegy ki hogy első ki második
 ha zablarágóra pofásodik

s képe beletorzul a Krampuszig
 hogy farpofámra leheljen pusztit

ki koholt botránya halomra gyűl:
jó botránykrónika nekem fűtül

ki ha csak rám néz a dühtől remeg
s költi fűnek-fának rossz híremet

csak megkacagtat ha fúj reám
acéloz! feltölti battériám!

hajam égnek áll a fogam vacog:
haj-baj kacaj! toporzékoljatok!

nem is nézem hányan ki hol melyik
leperegnek rólam *üzelmeik*

elleneimnek imhol üzenem
hogy rosszul üzemel az *üzelem*

OLYBÁ-OLYBÁ

(a *Verskabare*ből)

irritálja Zuboly urat
ege alján a borulat
ettől mindent sötéten lát
– nosza ragad papírt-pennát
s világveszedelem végett
fellármáz Szerkesztőséget

„fejem felől – mi gyalázat!
eladnák a Hazát házat
házal vele gaznáció
irrupció korrupció
vajha vón’ ki menet-jövet
főminisztert főbe lövet
főkolompost tizet-huszat
felnégyel karóba huzat
s csapna olyan rendcsinálást
kiért Ország lenne hálás”

Zuboly bácsi süleve-főve
leáll bűnbakkeresőbe
mindenkivel: ha nincs ha van
övé boldog-boldogtalan
melldöngetve vele rohad
minden Leveledző Rovat

...Ejnye-bejnye jó Zuboly bá'!
eztán venné olybá – OLYBÁ! –
csapjon fel főminiszternek
hadd lövessék főbe kendet
hegyes karót se hiába
helyezzék kend segglyukába
nézze meg magát mi nyalka
felnégyelve s tűzve Falra
csinos rend lőn jó Zuboly bá'
közrend venné olybá – OLYBÁ! –

kirakatban képe mását:
lássa Erény Uralgását
ha ki Ripók fut elszéled:
megtisztuland a Közélet
hála Néki és a papnak:
csahos ebek sem harapnak

ki ártatlan az lőn esmég
áldja Zubolyt a Kegyes Nép
Közrend veszi olybá – OLYBÁ! –
hála néked jó Zuboly bá'

Pósfai György

KAKAS BÁLINT SZERENCSEJE

Ősz volt, langyos, lebegő, aranyló. Ősz volt mindig, legalábbis Kakas Bálint lelkében, csak annyi kellett, hogy meglegyen a két deci tisztán, aztán az újabb két deci, és így tovább, mértékkel, békésen. Ennyi pedig mindig megvolt.

Kakas Bálint Tanár Úr, mert ez volt a teljes neve, szeges végű botjával megpiszkálta a nejlonszákot, kitágította a szakadást, kiömlött a tejeszacskók, krumplihéjdarabok, gombóc papír zsebkendők, penészes kenyérvégek, intim betétek rothadó egyvelege. A „háztartási vegyes” volt a Tanár Úr specialitása. Nem mintha nem lett volna jövedelmezőbb – és kellemesebb – a kiselejtezett tévékkel, bútorokkal, limlomokkal, építési